అమెరికా బుజ్జిపండు

- జ్యోతిర్మయి

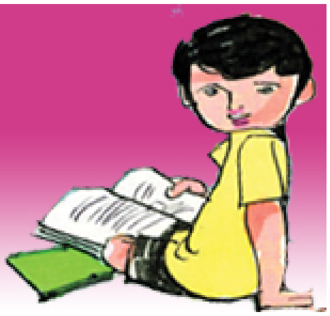

నేనే పెద్ద!!

బుజ్జిపండు అమెరికాలో పుట్టి పెరుగుతున్న తెలుగు కుర్రాడు. వాడి బుజ్జిపొట్టలో ఎప్పుడూ ఎన్నో సందేహాలు. తెలుగుతనం కాపాడుకోవాలనుకునే అమ్మా, నాన్నా - బయట ఎక్కడి కెళ్ళినా వివిధ జాతుల పిల్లలతో సహవాసం, మధ్య మధ్యలో సంస్కృతీ సంప్రదాయం అంటూ అమ్మా నాన్నలు తీసుకెళ్ళే కార్యక్రమాలూ.. వెరసి వాడికి అన్నీ అనుభవాలే, అన్నీ వింతలూ విడ్డురాలే! అలాంటి అమెరికా బుజ్జిపండు అనుభవాలు నెలకొకటి మీకోసం!

బుజ్జిపండు నిద్ర లేచి కళ్ళు తెరవగానే గోడ మీద స్టిక్ మాన్ కనిపించాడు. బ్లైండ్స్ లోనుండి వెలుతురు లంబకోణంలో రెండు గీతలుగా పడడం వల్ల తోలు బొమ్మలాటలోని కొయ్య బొమ్మలా అనిపిస్తోందది. పండుకు ఆ స్టిక్ మాన్ అంటే చాలా ఇష్టం. ఆ పక్కనే రాత్రి పార్టీ నుండి ఇంటికి తెచ్చిన హాపీ న్యూ ఇయర్ అని రాసున్న బెలూన్ గోడకు అనుకుని ఫాన్ గాలికి ఊగుతోంది. ఆవేళ కొత్త సంవత్సరమని అప్పుడు గుర్తొచ్చింది పండుకు. కొయ్య బొమ్మకు "హాపీ న్యూ ఇయర్ స్టిక్ మాన్" అని శుభాకాంక్షలు చెప్తూ మంచం దిగాడు పండు. రెస్ట్ రూమ్ కి వెళ్లి పళ్ళు తోముకుని హాల్లోకి వెళ్ళేసరికి వాళ్ళక్క ప్రత్యూష, అమ్మ వైష్ణవి ఇచ్చిన పాలు తాగుతూ కిచెన్ కౌంటర్ దగ్గర కూర్చుని వుంది. వైష్ణవి పండుకు కూడా కప్పులో పాలు పోసి చాకొలేట్ పౌడర్ కలిపి ఇచ్చింది.

"ఇవాళ కొత్త సంవత్సరం మొదలైంది కదా! గుడికెళ్దాం త్వరగా తయారవ్వండి." అంటూ పిల్లలిద్దరికీ చెప్పింది వైష్ణవి.

బుజ్జిపండు గదిలోకి వెళ్లగానే వైష్ణవి కూడా వెనుకే వచ్చి అరలో మడత పెట్టి వున్న కుర్తా పైజమా తీసిచ్చింది. చిన్నచిన్న పూసలు కుట్టిన నీలం రంగు కుర్తా, గంధం రంగు పైజమా చాలా అందంగా వున్నాయి. అవెంతందంగా వున్నా వాటికుండే పూసలు దారాలు గుచ్చుకుంటాయని అలాంటి బట్టలు అస్సలు నచ్చవు పండుకు. పైగా అవేసుకుని రెస్ట్ రూమ్ కి వెళ్ళాలంటే వాడికి ఎవరో ఒకరు సహాయం చెయ్యాల్సిందే.

"మామ్ డు ఐ హావ్ టు వేర్ దిస్?" మొహం విసుగ్గా పెట్టి అడిగాడు.

"గుడికెళ్తున్నాం కద నాన్నా, అలాంటి బట్టలే వేసుకోవాలి" చెప్పింది వైష్ణవి.

ఇంకోసారైతే గొడవ పెట్టేవాడేమో కాని నిన్నరాత్రి అమ్మ "కొత్త సంవత్సరం రోజు ఎలా వుంటే సంవత్సరమంతా అలాగే వుంటుంది" అని చెప్పడం గుర్తొచ్చి, అమ్మతో గొడవ పెట్టుకోవడం ఇష్టం లేక,

"గుడి నుండి ఇంటికి వచ్చిన వెంటనే విప్పేస్తాను." కొంచెం కోపంగా చెప్పేసి బాత్ రూమ్ లోకి వెళ్ళాడు.

స్నానం పూర్తిచేసి టవల్ చుట్టుకుని గదిలోకి వచ్చి కుర్తాను అటూ ఇటూ తిప్పి చూశాడు పండు. చొక్కా కంటే చాలా పొడవుగా వుందది. టీ షర్ట్ వేసుకున్నట్లుగా ముందు చేతులు రెండూ లోపల పెట్టి వేసుకోవాలని చూశాడు. చేతులు లోపలకు వెళ్ళాయి కాని తల బయటకు రాలేదు. పండుకు లోపల ఏమీ కనిపించలేదు, వాడికి బోలెడు భయం వేసింది. "అమ్మా అమ్మా" అంటూ గట్టిగా కేకలు పెట్టాడు. ఏమైందోనని వైష్ణవి హడావిడిగా వెళ్ళేసరికి డాన్స్ చేస్తున్న కుర్తా కింద కాళ్ళు కనిపించాయి, పిల్లాడు కనిపించలేదు. కుర్తా కిందకు లాగి సరి చేసి ఆ తరువాత పైజమా కూడా వేసింది. తల శుభ్రంగా తుడిచి నున్నగా దువ్వి "బంగారు కొండలా వున్నా"వంటూ ముద్దు పెట్టుకుంది. పండు అక్కేమైనా వచ్చిందేమోనని తలుపు వైపు చూశాడు. అమ్మ అలా ముద్దు పెట్టుకోవడం వాడికి చాలా ఇష్టం కాని, ఆ విషయం ఎవరికీ తెలియడం ఇష్టం లేదు. తెలిస్తే వాడ్నెక్కడ చిన్నవాడనేస్తారోనని భయం.

"నువ్వెళ్ళి టివి చూస్తూండు నాన్నా, ఈలోగా నేను అక్కను రెడీ చేస్తాన"ని చెప్పి గదిలోంచి బయటకు వెళ్ళింది వైష్ణవి.

వైష్ణవి అలా వెళ్ళగానే పండు అద్దం దగ్గరకు వెళ్లి నిలబడి చూసుకున్నాడు, అద్దంలో వున్నది తను కాక వేరే ఎవరోలా కనిపించింది. చేత్తో జుట్టు కొంచెం చెరిపేసుకుని, అటూ ఇటూ తిరిగి చూసుకున్నాడు. వాడు నడుస్తుంటే చెమక్ చెమక్ మని పూసలు మెరవడం నచ్చింది. ఒక పూసను లాగి చూశాడు. అది ఏకంగా చేతిలోకే వచ్చేసింది. 'అమ్మొస్తుందేమో తిడ్తుందిప్పుడు' అనుకుని జాగ్రత్తగా తిరిగి పెట్టడానికి ప్రయత్నించాడు. అది ఊడి పడిపోతుంది కాని దాని స్థానంలోకి వెళ్ళడం లేదు. ఒకసారిలాగే పూసలు లాగేసి వాటిని క్విక్ ఫిక్స్ పెట్టి అంటిస్తే ఆ విషయం ఎలా కనిపెట్టేసిందో ఏమో అమ్మ వాడికి బోలెడు బోలెడు నీతులు చెప్పేసింది. ఈసారి గప్ చిప్ గా ఆ పూసను తీసుకెళ్ళి చెత్తబుట్టలో పడేశాడు. ఏం తెలియనట్లుగా వెళ్ళి సోఫాలో కూర్చుని కార్టూన్ పెట్టుకున్నాడు. ఈలోగా ప్రత్యూష కూడా పట్టులంగా, రెండు జడలు వేసుకుని తయారయి వచ్చింది. వాడికి ప్రత్యూష అక్కలా కనిపించలేదు. మొన్న చూసిన తెలుగు సినిమాలో ఎవరో అమ్మాయిలా ఫన్నీగా కనిపించింది.

అరగంట తరువాత నలుగురూ కారులో గుడికి బయలు దేరారు.

"గుడిలో అల్లరి చేయకూడదు బుద్ధిగా వుండాలి." చెప్పింది వైష్ణవి.

"ఫోర్త్ టైం" అంటూ పండు చెవిలో చెప్పింది ప్రత్యూష.

ఇద్దరూ కిసుక్కున నవ్వారు. పిల్లలెందుకు నవ్వుతున్నారా అని వెనకకు చూసిన అమ్మతో "అమ్మా, ఇవాళ ఏ గాడ్ పుట్టినరోజు?" అడిగాడు పండు.

"ఏ దేవుడిదీ కాదు కొత్త సంవత్సరం కదా ఈ రోజు దేవుడికి మొక్కుంటే సంవత్సరమంతా మంచే జరుగుతుంది. దేవుడి దగ్గర చక్కగా చదువు రావాలని దండం పెట్టుకోండి." చెప్పిందమ్మ.

"అమ్మా, ఇక్కడ మా బుక్స్ అన్నీ ఇంగ్లీష్లో వుంటాయి, సరస్వతీ దేవికి ఇంగ్లీష్ రాదుగా మరి మాకు చదువెట్లా తెప్పిస్తుంది." సందేహం వ్యక్తం చేశాడు పండు.

ప్రసాద్ రేర్ వ్యూ_మిర్రర్ లోంచి పండును చూసి నవ్వుతూ "దేవతలకు అన్ని భాషలూ వస్తాయి. నువ్వు దండం పెట్టుకో నీకు బాగా చదువొచ్చేలా చేస్తుంది" చెప్పాడు నాన్న.

"దండం పెట్టుకుంటే ఇకనుండి కుమాన్ వర్క్ చెయ్యక్కర్లేదా?" ఆశగా అడిగాడు పండు.

"నువ్వు కుమాన్ చేస్తే ఇంకా బాగా లెక్కలు వస్తాయి." చెప్పిందమ్మ. ఇంకా బాగా ఎందుకు రావాలో అర్థం కాలేదు పండుకు.

మాటల్లోనే గుడి దగ్గరకు వచ్చేశారు. కారు దిగి చెప్పులు గుడి బైట అరలో పెట్టి అక్కడే వున్న కుళాయిలో నీళ్ళు తిప్పి కాళ్ళు కడుక్కుని లోపలకు వెళ్ళారు. లోపల గణపతికి, వెంకటేశ్వర స్వామికి, సీతారామంజనేయులకు, శివుడికి వేరు వేరుగా చిన్న చిన్న మందిరాలున్నాయి. ఒకమూలగా నవ గ్రహాలున్నాయి.

ప్రదక్షణాలు మొదలు పెట్టగానే శివుడి గుడి దగ్గరున్న పూజారి "అమ్మా, నవగ్రహాలను బయటేసి ప్రదక్షణం చెయ్యండి" అని చెప్పాడు.

పండు నాన్న వెనుకే దండం పెట్టుకుని నడుస్తూ నాన్న చేసినట్లుగానే గుడిగోడల మీద వున్న విగ్రహాలను తాకి కళ్ళ కద్దుకుంటూ, "నాన్నా గాడ్స్ అందరిలో ఏ గాడ్ పవర్ ఫుల్?" అనడిగాడు.

"అందరూ మహిమ గలవాళ్ళే ఎవరి మహత్యం వాళ్ళ ది. ఒక్కోదానికి ఒక్కో దేవుడు. సరస్వతీ దేవి చదువిస్తుంది, లక్ష్మీ దేవి ధనం అంటే డబ్బులిస్తుంది. అలాగన్నమాట." చెప్పాడు ప్రసాద్.

"ఓ ఒక్కో దానికి ఒక్కో దేవుడుంటాడా, మరి బట్టలకు, రోడ్లకు దేవుడెవ్వరు?" గోడమీద చెక్కివున్న అమ్మవారి కాళ్ళు తాకి కాళ్ళ కద్దుకుంటూ అడిగాడు పండు.

"వాటికి దేవుడుండదు నాన్నా" చెప్పింది వైష్ణవి.

అమ్మ వైపు అపనమ్మకంగా చూశాడు. "రోజూ బట్టలు వేసుకోవాలా! మరి మంచి మంచి బట్టలు దేవుడే కదా ఇవ్వాలి. వాటికి దేవుడే లేకపోవడం ఏమిటి?" అని ఆలోచిస్తుంటే వాడికి మొన్న టివిలో చూసిన రోడ్డు ప్రమాదం గుర్తొచ్చింది. రోడ్డు దేముడు లేకపోబట్టి అలా ప్రమాదం జరిగిందని ఆలోచిస్తూ

"నాన్నా మనం వాటన్నిటికీ దేవుణ్ణి పెట్టుకుందాం" అని చెప్పాడు.

"దేముడిని మనం పెట్టుకోవడం ఏమిటి? ఎలా పెడతాం దేముడిని" అన్నాడు పండుతో అంతకంటే ఏం చెప్పాలో ఆ క్షణంలో తోచలేదు ప్రసాద్ కు.

"ఈ కొత్త గుడి కట్టినప్పుడు దేవుళ్ళందరినీ ఇండియా నుండి తెచ్చుకోలేదూ, అలానే తెచ్చి పెట్టుకుందాం." అని చెప్పాడు.

ఈ లోగా మూడు ప్రదక్షిణాలు పూర్తవడంతో వెంకటేశ్వర స్వామి గుడి ముందు నిలబడ్డారు. అప్పటికే చాలామంది అక్కడ దేవుణ్ణి చూస్తూ మందిరానికి అటూ ఇటూ వరుసగా నిలబడి వున్నారు.

పూజారి దేవుడికి అభిషేకం చేస్తూ మంత్రాలు చదువుతున్నాడు. "అమ్మా ఇంకా ఎంతసేపు పూజ." మెల్లగా అడిగాడు వైష్ణవిని.

"ఇంకొంచెం సేపు పడుతుంది, మాట్లాడకుండా నిలబడు." చెప్పింది వైష్ణవి.

పండు అక్కడే నిలబడి దిక్కులు చూడడం మొదలు పెట్టాడు. కొంతమంది ఆడవాళ్ళు ఓ పక్కగాకూర్చుని పువ్వులు కడుతూ వున్నారు. లైన్లో నిలబడిన వాళ్ళు కొంతమంది కళ్ళు మూసుకుని వుంటే మరికొంతమంది పెదవులు కదుపుతూ శబ్దం రాకుండా ఏదో చదువుతున్నారు. దూరంగా వున్న టేబుల్ మీద ప్రసాదం ట్రేలు రెండు కనిపిస్తున్నాయి.

"అక్కా ప్రసాదం ఎప్పుడు పెడతారు?" మెల్లగా ప్రత్యూష చెవి దగ్గరకొచ్చి అడిగాడు పండు.

పండు ఎంత మెల్లగా అడిగినా అది వైష్ణవికి వినిపించి, నోటి మీద వేలు పెట్టికుని మాట్లాడవద్దన్నట్లు సైగ చేసింది. పూజ పూర్తయిందనడానికి గుర్తుగా పూజారి గంట గణగణ వాయించి నైవేద్యం పెట్టడానికి గర్భగుడిలోకి ప్రసాదం గిన్నె పట్టుకుని వెళ్ళి తలుపులు దగ్గరగా వేశాడు.

"నాన్నా పూజారి తలుపులు ఎందుకు వేశాడు?" లోపలేమైనా కనిపిస్తుందేమో నని తొంగి చూస్తూ సందేహం వ్యక్తం చేశాడు పండు.

"పెద్దవార్ని గౌరవించాలి, పూజారి గారిని 'వేశాడు' అనకూడదు, 'వేశారు' అనాలి" సరిదిద్దింది వైష్ణవి.

"దేవుడు ఆ నేవేద్యం తింటాడు కదా అప్పుడు ఎవరూ చూడకూడదని వేశారు." చెప్పాడు ప్రసాద్.

"పూజారి ఇంకా లోపలే వున్నారుగా ఆయన కూడా తింటారా?" నాన్న గబుక్కున పండు నోరు మూశాడు.

"ష్..మాట్లాడకుండా కళ్ళు మూసుకుని దండం పెట్టుకో" అంటూ సన్నగా కసిరిందమ్మ.

తరువాత ఆంజనేయ స్వామి గుడి దగ్గర ప్రత్యూష ఆంజనేయ స్వామి దండకం చదివింది. శ్లోకా క్లాసులకు రెండేళ్ళ నుండీ వెళ్తుందిగా ప్రత్యూషకి చాలా శ్లోకాలొచ్చు. పండు ఈ మధ్యే క్లాసులకు వెళ్ళడం మొదలు పెట్టాడు, తనకొచ్చిన "శుక్లాం బరదరం", "తొండమునేక దంతము" శ్లోకాలు చదివాడు. శివుడి గుడి దగ్గర పూజారిని చూడగానే పండుకు అంతకు ముందు నవగ్రహాల గురించి ఆయన చెప్పిన మాటలు గుర్తొచ్చాయి.

"నాన్నా, ప్రదక్షిణం చేసేప్పుడు నవగ్రహాలను బయటేసి తిరిగమన్నారు. మనం మర్చేపోయాం ఒక్క గ్రహాన్ని కూడా బయటెయ్యలేదు." కంగారుగా చెప్పాడు. అమ్మా, నాన్నా, అక్కడే వున్న పూజారి ఫక్కున నవ్వారు.

"బయటెయ్యమంటే బయట పడెయ్యమని కాదు నాన్నా, గుడి చుట్టూ ప్రదక్షణం చేసేప్పుడు నవగ్రహాలను వదిలి ఇవతల పక్క తిరగమని అర్థం. నవగ్రహాలకు వేరుగా ప్రదక్షణ చేయాలి." అని చెప్పాడు ప్రసాద్.

“ఈ పెద్దవాళ్ళు ఏదీ అర్ధం అయ్యేలా చెప్పరు“ అని మనసులో బోలెడు విసుక్కుని, వాళ్ళు నవ్వినందుకు సిగ్గుపడి లేచి దూరంగా సీతారాముల గుడి దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

బాణాలు పట్టుకుని నిలబడిన రామలక్ష్మణులను తన్మయంగా చూస్తూ నిలబడ్డాడు పండు. ఆ బాణాలును, అంబుల పొదిని చూస్తూ తను కూడా అడవిలో వేటకెళ్ళి ఠీవిగా బాణం వేస్తున్నట్లు ఊహించుకున్నాడు. వారి పాదాల దగ్గర నమస్కారం పెడుతూ నిలబడిన హనుమంతుణ్ణి చూస్తూ “పాపం ఈ దేముడు కోతి తల పెట్టుకున్నాడు. చిన్నప్పుడు స్కూల్లో ఫ్రెండ్స్ టీజ్ చెయ్యలేదా” అమ్మనడగాలనుకుంటూ వాళ్ళ దగ్గరకు వెళ్ళేసరికి అమ్మ చిన్న ప్లేట్లో పొంగలి, పులిహోర ప్రసాదం పెట్టిచ్చింది. ప్రసాదం చూడగానే అడగాలనుకున్న విషయం మరచిపోయాడు పండు. నాన్నకు పులిహోరలో వేసిన పచ్చిమిరపకాయాలంటే చాలా ఇష్టం, ఎప్పుడూ పండు ప్లేట్లో మిరపకాయలు కూడా తీసేసుకుంటాడు. పచ్చి మిరపకాయలు నాన్నకివ్వడానికి పండు తన ప్లేట్ వైపు చూశాడు, ఒక్క మిరపకాయ లేదు. తనకే కాదు అక్కప్లేట్లో, అమ్మ ప్లేట్లో కూడా లేదని గమనించి, ప్లేట్ పట్టుకునే ప్రసాదం వున్న టేబుల్ దగ్గరకు వెళ్ళి చూశాడు.

“అమ్మా వీళ్ళు పులిహోరలో మిరపకాయలు వెయ్యడం మరచిపోయారు.” అక్కడినుండే అరిచాడు.

అక్కడున్నవాళ్ళంతా వాణ్ణి చూసి నవ్వగానే ఈ సారి పండుకు నిజంగానే బోలెడు కోపం వచ్చింది. ఈ పెద్దాళ్ళకు నవ్వడం తప్ప వేరే పనిలేదు అనుకుంటూ కోపంగా అమ్మ దగ్గరకు వచ్చాడు. ప్రసాదం తినకుండా ప్లేట్ పక్కన పెట్టి తలొంచుకుని కూర్చున్న పండును చూసి నాన్నకు వాడు నొచ్చుకున్నాడని అర్ధమైంది.

“నేను తినిపించనా నాన్నా” అంటూ ప్రసాదం ప్లేటు చేతిలోకి తీసుకున్నాడు ప్రసాద్. ఏం అక్కర్లేదన్నట్లుగా మొహం పక్కకు తిప్పుకున్నాడు పండు.

అమ్మ వాడి జుట్టు నిమురుతూ “దేముడికి చేసిన పులిహోరలో మిరపకాయలు వెయ్యరు నాన్నా.” అని చెప్పింది.

“ఎందుకు దేముడు కారం తినడా?” అంటూ తనకు తెలియకుండా నాన్న వైపు తిరిగి నోరు తెరిచాడు పండు.

నాన్న స్పూన్తో పొంగలి నోట్లో పెడుతూ తినడని చెప్పాడు.

అయితే దేముడింకా చిన్నవాడే, అందుకేనన్నమాట అమ్మ పూజారి గారిని ‘తిన్నారు’ అని దేముడిని ‘తిన్నాడు’ అని చెప్పింది అనుకున్నాడు. “కారంగా వుండే ఆవకాయ ముక్కని కడుక్కోకుండా తినేస్తున్నాను దేవుడి కంటే నేనే పెద్ద” అనుకున్నాడు పండు.

●●●

రచయిత్రి బ్లాగు : http://themmera.blogspot.com/

Click here to share your comments on this story